

[Morten Lange.]

stor. Jeg forstår ikke, at LO, som dog skulle være en magtfaktor i Danmark, finder sig i lønspring af denne størrelse. Hvis man sammenligner lønningerne i Marstal og København, er man ikke i tvivl om, at der på LO-området er sådanne distancer, at de intet har at gøre med leveomkostningsforskellen. Jeg håber, at man i Landsorganisationen og i andre organisationer på det private marked vil forstå, at det er en helt uholdbar situation, der her findes. Så længe den findes, kan staten ikke ignorere den uden simpelt hen at komme til at stå uden mandskab i visse af de områder, hvor der ellers lønnes højt — og det er jo det, stedtillæggene skal afbøde. Jeg ville være lykkelig, hvis man kunne komme med en statistik, der noget klarere påviste, at det ikke blot var det private lønmarkeds spring, man fulgte med ca. halvdelen, men at det også reelt var udtryk for en leveomkostningsforskel, der var tale om. Jeg tror, der findes en sådan, men dens størrelse ved vi for lidt om, og den undersøgelse må naturligvis fremskyndes.

Der er et andet område, som hører med på tillægsfronten, og det er spørgsmålet om de såkaldte ben. Hr. Langkilde fandt ud af en ny form for stolearkitektur, idet han talte om stole eller stillinger, der var polstrede med ben; det er en meget særlig form for polstring. Men under alle omstændigheder: hvilke metaforer vi end anvender, er disse særlige honorarer til tjenestemænd for at gøre deres arbejde naturligvis en uting. De er upopulære i befolkningen, de er i al almindelighed kompromitterende for tjenestemandstanden som sådan, de er et vældigt foder for de større eller mindre hunde i den såkaldte boulevardpresse, og det er på høje tid, at vi virkelig får likvideret disse særhonorarer for tjenester, som tjenestemændene gør i kraft af, at de er tjenestemænd. Det er en af de ting, vi i kommissionen har fået klare løfter om, og jeg misunder ikke hr. ministeren i hans jagt på benene; men vi skal opmuntre ham, for det er en betingelse for skærtorsdagsforliget, at disse ben skal udryddes og med omhu, med nidkærlighed, som det hedder i tjenestemandssproget; jeg håber, ministeren vil være mere end nidkær.

Jeg skal ikke sige meget om pensionsom-

råderne. Det skyldes dels, at jeg bliver apatisk, hver gang nogen siger pension; jeg ved godt, at det er min fejl, for det skulle man interessere sig levende for, tjenestemandspensionerne er som bekendt meget velerhvervede rettigheder o.s.v. Jeg skal blot sige så meget, at det pensionssystem, man her stiler efter, ville jeg med stor glæde se gennemført for samtlige lønmodtagere i Danmark med lidt tillempninger. Jeg synes, at tjenestemandspensionsstrukturen i hovedsagen er fornuftig. Jeg synes blot, man skal slå fast med femtommersøm, at nu sørger vi for ved lov at fastlægge, at tjenestemændene ikke får folkepension. Ganske vist laver vi nogle hundekunster, sådan at noget af deres pension hedder folkepension, men det er absolut hundekunster; det har intet som helst at gøre med sagens realitet — det er den slags ting, man laver, for sådan skal det altså være. Jeg synes, det er meget pænt af tjenestemændene, at de således er gået ind på en tanke om, at folkepensionen skulle de ikke have del i.

Der er mange andre problemer, vi står over for. Et af de mest afgørende, hvor lønningsministeren nu må komme os til hjælp, er det spørgsmål, hvorledes det ud i fremtiden ligger med de såkaldte overenskomstansættelser. Som jeg sagde før, har vi ikke måttet snakke om dem i kommissionen; men så må vi vel nu her — der er jo en betydelig talefrihed i det høje ting, og sagen er naturligvis relevant. Det er afgørende for dette ting at vide, om det lønssystem, vi nu opbygger, skal være typisk og hovedprincippet på statens område, eller om det bare skal være en tom skal, som vi sætter op for, hvordan det burde være, hvorefter vi i øvrigt slutter nogle kontrakter og aftaler om, at det skal være helt anderledes. Man kan jo også lave andre principper. Man kan lave principper for, at det er ønskeligt, at staten har flere forskellige ansættelsesformer, men så har vi i virkeligheden lavet et dårligt arbejde, for så var det, tjenestemandskommissionen skulle have beskæftiget sig med, kort sagt at lave et oplæg til, hvorledes statens lønssystemer skal være. Jeg går ud fra, at ministeren har den underfundige mening, at han med denne lov mere eller mindre har skudt grunden væk under overenskomstansættelserne. Han har ikke sagt det offentligt, så vidt jeg har hørt, men hvis det er